

อนุสัญญา ฉบับที่ 80

อนุสัญญาว่าด้วยการปรับปรุงแก้ไขบางส่วนของอนุสัญญาที่ประชุมใหญ่
ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ รับเอาในยี่สิบแปดสมัยประชุมแรก
เพื่อกำหนดการปฏิบัติหน้าที่บางหน้าที่ในอนาคตของสำนักงานปฏิบัติงานของสถานทูต
ที่อนุสัญญาดังกล่าวมอบหมายต่อเลขาธิการของสันนิบาตชาติและการนำเสนอข้อแก้ไข
เพิ่มเติมในอนุสัญญาเหล่านั้น อันเป็นผลจากการยุบสันนิบาตชาติ
และการแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ซึ่งคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศจัดให้มีขึ้น ณ นครมอนทรีออล
และประชุมกันในสมัยประชุมที่ยี่สิบเก้า เมื่อวันที่ 19 กันยายน ค.ศ. 1946 และ

โดยได้ตกลงใจรับเอาข้อเสนอบางข้อเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขบางส่วนของอนุสัญญาที่ประชุม
รับเอาในยี่สิบแปดสมัยแรก เพื่อกำหนดการปฏิบัติหน้าที่บางหน้าที่ในอนาคตของสำนักงานปฏิบัติงาน
ของสถานทูตที่อนุสัญญาดังกล่าวมอบหมายต่อเลขาธิการของสันนิบาตชาติ และนำเสนอข้อแก้ไขเพิ่มเติม
ในอนุสัญญาเหล่านั้นอันเป็นผลจากการยุบสันนิบาตชาติและการแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญแห่งองค์การแรงงาน
ระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นหัวข้อที่สองของระเบียบวาระการประชุมของสมัยประชุมนั้น และ

โดยได้กำหนดให้ข้อเสนอเหล่านี้อยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ ได้รับรองอนุสัญญาต่อไปนี้
ซึ่งเรียกว่า “อนุสัญญาว่าด้วยการแก้ไขบทบัญญัติท้ายบท ค.ศ. 1946” เมื่อวันที่เก้า ของเดือนตุลาคม ของปีหนึ่ง
พันเก้าร้อยสี่สิบหกนี้

มาตรา 1

1. ในข้อความของอนุสัญญาที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศรับรองระหว่างยี่สิบห้าสมัยประชุมแรก
ให้ใช้ “ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ” แทน “เลขาธิการสันนิบาตชาติ” ให้ใช้
“ผู้อำนวยการใหญ่” แทน “เลขาธิการ” และให้ใช้ “สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ” แทน “สำนักงาน
เลขาธิการ” ในทุกตอนที่คำเหล่านี้ปรากฏ

2. ให้การขึ้นทะเบียนสัตยาบันอนุสัญญาและอนุสัญญาฉบับแก้ไขเพิ่มเติมคำบอกเพิกถอน
และประกาศที่กำหนดในอนุสัญญาเหล่านั้น ซึ่งที่ประชุมรับเอาในยี่สิบห้าสมัยประชุมแรกโดยผู้อำนวยการใหญ่
สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศมีผลบังคับอย่างสมบูรณ์เช่นเดียวกับการขึ้นทะเบียนสัตยาบัน คำบอก เพิกถอน
และประกาศนั้น ๆ โดยเลขาธิการสันนิบาตชาติตามข้อกำหนดของข้อความเดิมของอนุสัญญาดังกล่าว

3. เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาห้าปีหลังจากการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญานี้ และเมื่อคณะประศาสน์การ
ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศได้จัดทำรายงานตามบทบัญญัติมาตรา 31 ข้างล่างนี้แล้ว ให้คณะ
ประศาสน์การพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของการระงับการเกณฑ์แรงงาน หรือแรงงานบังคับทุก ๆ รูปแบบ
โดยไม่ต้องต่อช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่านไปอีก และความเหมาะสมที่จะบรรจปัญหานี้เข้าสู่ระเบียบวาระ
การประชุมของที่ประชุมใหญ่

มาตรา 2

1. ให้ตัดคำว่า “ของสันนิบาตชาติ” ออกจากวรรคแรกของอารัมภกถาของอนุสัญญาแต่ละฉบับ
ซึ่งที่ประชุมรับเอาในยี่สิบแปดสมัยประชุมแรก

2. ให้ใช้วลี “ตามบทบัญญัติของธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ” แทน “ตามบทบัญญัติของส่วนที่สิบสามของสนธิสัญญาแวร์ซาย และส่วนที่ตรงกันของสนธิสัญญาสันติภาพฉบับอื่น ๆ” และความที่แปรเปลี่ยนไปของวลีนั้น ๆ ที่มีอยู่ในอารัมภกถาของอนุสัญญาซึ่งที่ประชุมรับรองในสัปดาห์ประชุมครั้งแรก

3. ให้ใช้วลี “ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ” แทน “ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในส่วนที่สิบสามของสนธิสัญญาแวร์ซาย และส่วนที่ตรงกันของสนธิสัญญาฉบับอื่น ๆ” หรือความที่แปรเปลี่ยนไปใด ๆ ของวลีนั้น ๆ ในข้อทั้งหมดของอนุสัญญา ซึ่งที่ประชุมรับเอาในสัปดาห์ประชุมครั้งแรก ที่วลีหลังหรือความที่แปรเปลี่ยนใด ๆ ของวลีนั้น ๆ ปรากฏอยู่

4. ให้ใช้วลี “มาตรา 22 ของธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ” แทน “มาตรา 48 ของสนธิสัญญาแวร์ซาย และมาตราที่ตรงกันของสนธิสัญญาสันติภาพฉบับอื่น ๆ” หรือความที่แปรเปลี่ยนไปใด ๆ ของวลีนั้น ๆ ในข้อทั้งหมดของอนุสัญญาซึ่งที่ประชุมรับเอาในสัปดาห์ประชุมแรกที่วลีหลังหรือความที่แปรเปลี่ยนใด ๆ ของ วลีนั้น ๆ ปรากฏอยู่

5. ให้ใช้วลี “มาตรา 35 ของธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ” แทน “มาตรา 421 ของสนธิสัญญาแวร์ซาย และข้อที่ตรงกันของสนธิสัญญาสันติภาพอื่น ๆ ในข้อทั้งหมดของอนุสัญญา ซึ่งที่ประชุมรับเอาในสมัยประชุมที่สี่สัปดาห์แรกที่วลีหลังหรือความที่แปรผันใด ๆ ของวลีนั้นปรากฏอยู่”

6. ให้ตัดคำว่า “ร่าง” ออกจากวลี “ร่างอนุสัญญา” ในอารัมภกถาของอนุสัญญาที่ที่ประชุมรับรองในสัปดาห์ประชุมแรก และในมาตราทั้งหมดของอนุสัญญาดังกล่าวที่วลีดังกล่าวปรากฏอยู่

7. ให้ใช้ตำแหน่ง “ผู้อำนวยการใหญ่” แทนตำแหน่ง “เลขาธิการ” ในข้อทั้งหมดของอนุสัญญา ซึ่งที่ประชุมรับรองในสัปดาห์ประชุมแรกซึ่งอ้างถึงผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ

8. ในอนุสัญญาแต่ละฉบับ ซึ่งที่ประชุมรับรองในสัปดาห์ประชุมแรกให้เพิ่มวลี “ซึ่งอาจเรียกว่า” รวมทั้งตำแหน่งที่ ใช้ในปัจจุบันของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศสำหรับอนุสัญญาดังกล่าว เข้าในอารัมภกถา

9. ในอนุสัญญาแต่ละฉบับ ซึ่งที่ประชุมรับรองในสัปดาห์ประชุมแรกให้ใส่หมายเลขวรรคที่ไม่มีหมายเลขของข้อที่มีมากกว่า หนึ่งวรรค

มาตรา 3

สมาชิกขององค์การรายใด ๆ ที่เสนอสัตยาบันเป็นทางการของตนในอนุสัญญา ซึ่งที่ประชุมรับรองในสัปดาห์ประชุมแรก หลังจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ ให้ถือว่าได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาดังกล่าวนั้น ตามที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยอนุสัญญานี้

มาตรา 4

ให้ประธานของที่ประชุมและผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศลงลายมือชื่อรับรองสำเนาสองฉบับของอนุสัญญานี้ สำเนาฉบับหนึ่งให้เก็บไว้ที่ที่เก็บเอกสารสำคัญของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศและอีกฉบับให้เสนอต่อเลขาธิการองค์การสหประชาชาติเพื่อขึ้นทะเบียนตามมาตรา 102 ของกฎบัตรสหประชาชาติ ให้ผู้อำนวยการใหญ่เสนอสำเนารับรองถูกต้องของอนุสัญญานี้ต่อสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศแต่ละราย

มาตรา 5

1. สัตยาบันเป็นทางการของอนุสัญญาต้องเสนอต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ
2. ให้อนุสัญญามีผลบังคับใช้ในวันที่สัตยาบันของสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ จำนวนสองราย ส่งถึงผู้อำนวยการ
3. เมื่ออนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้และเมื่อได้รับสัตยาบันอนุสัญญานี้ อีก ผู้อำนวยการสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศจะต้องแจ้งให้สมาชิกทั้งหมดขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และเลขาธิการองค์การสหประชาชาติทราบตามนั้น
4. สมาชิกขององค์การแต่ละรายที่ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ย่อมรับการมีผลบังคับใช้ของการกระทำใด ๆ ตามนั้นระหว่างวันที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้เป็นครั้งแรก และวันที่ได้ให้สัตยาบัน

มาตรา 6

ในวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้เป็นครั้งแรก ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ต้องให้มีการจัดทำข้อความของอนุสัญญาที่ที่ประชุมรับรองในที่ลับแปดสมัยประชุมแรกตามที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ เป็นต้นฉบับจำนวนสองฉบับที่ผู้อำนวยการใหญ่ลงลายมือชื่อรับรองฉบับหนึ่งให้ฝากไว้ที่ที่เก็บเอกสารสำคัญของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ และอีกฉบับให้เสนอต่อเลขาธิการสหประชาชาติ เพื่อขึ้นทะเบียนตามมาตรา 102 ของกฎบัตรสหประชาชาติ ผู้อำนวยการจะต้องเสนอสำเนารับรองถูกต้องของข้อความนั้นต่อสมาชิกขององค์การแต่ละราย

มาตรา 7

แม้จะมีข้อกำหนดใด ๆ ในอนุสัญญาฉบับใด ๆ ซึ่งที่ประชุมรับรองในที่ลับแปดสมัยประชุมแรกก็ตาม การให้สัตยาบันอนุสัญญานี้โดยสมาชิกรายหนึ่งรายใด ต้องไม่เป็นการบอกเพิกถอนอนุสัญญาฉบับใด ๆ ดังกล่าวโดยกฎหมายเองกำหนดและการมีผลบังคับใช้ของอนุสัญญานี้ต้องไม่เป็นการระงับการให้สัตยาบันอนุสัญญาใด ๆ ดังกล่าวต่อไป

มาตรา 8

1. หากที่ประชุมรับเอาอนุสัญญาฉบับหนึ่งที่ปรับปรุงแก้ไขอนุสัญญานี้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วนแล้ว เว้นแต่อนุสัญญาฉบับใหม่นั้นจะกำหนดให้เป็นอย่างอื่น
 - (1.) การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับใหม่นั้น โดยสมาชิกรายหนึ่งรายใดจะเป็นการบอกเพิกถอนอนุสัญญานี้ โดยกฎหมายเองกำหนดถ้าและเมื่ออนุสัญญาฉบับใหม่นั้นมีผลบังคับใช้
 - (2.) จากวันที่อนุสัญญาฉบับใหม่นั้นมีผลบังคับใช้ อนุสัญญานี้จะยุติการให้โอกาสสมาชิกให้สัตยาบันอีกต่อไป
2. ในกรณีใด ๆ ให้อนุสัญญานี้ยังคงมีผลบังคับใช้ในรูปแบบและข้อความที่เป็นอยู่สำหรับสมาชิก รายที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้แล้วแต่ไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับใหม่นั้น

มาตรา 9

ตัวบทอนุสัญญานี้ ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษ และฝรั่งเศสมีผลเท่าเทียมกัน

วันที่ประเทศไทยให้สัตยาบัน : วันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2490

ที่มา : กระทรวงแรงงาน <http://www.mol.go.th/anonymouse/international/3400>